

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1452 7 tháng 05 năm 2023

Thành Tâm

*Thành tâm tu luyện cảm an yên
Khai trí minh tâm tự cảm hiền
Duyên đạo tình đời chung một mối
Hành thông tự đạt giải phân huyền*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1997

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) *Chuyện thâm tình là chuyện gì ?*
- 2) *Nguyên lai bốn tánh từ đâu sanh ra ?*
- 3) *Vui trong niềm vui thanh tịnh là sao ?*
- 4) *Sự quang chiếu của Thượng Đế vào lúc nào ?*
- 5) *Những gì tạo thành thanh tâm ?*
- 6) *Diệu pháp nằm ở đâu?*
- 7) *Giữa vũ trụ và con người có cái gì lạ không ?*

1) Sydney, 08-02-97 6 : 10 AM

Hỏi : Chuyện thâm tình là chuyện gì ?

Đáp : Thưa tình cờ tái ngộ là chuyện thâm tình, nhắc nhở lẫn nhau câu chuyện xa xưa, từ kiếp này cho đến kiếp trước, đầy hứa hẹn ở tương lai

Kệ :

*Thâm tình diễn giải thức tâm linh
Quá khứ tương lai cũng chính mình
Tiến hóa vô cùng không dấy động
Cần khôn qui một rõ thân mình*

2) Sydney, 09-02-97 5 : 20 AM

Hỏi : Nguyên lai bỗng tánh từ đâu sanh ra ?

Đáp : Thưa nguyên lai bỗng tánh sanh ra từ lúc ban đầu lúc mới sanh ra, căn cứ theo luật nhân quả mà hồi sinh

Kệ :

*Hóa hóa sanh sanh lúc ban đầu
Nhân quả phân minh cuộc tiến trình
Duyên nghiệp đồng hành trong thức giác
Hồn không tiêu diệt vẫn còn mình*

3) Sydney, 10-02-97 4 : 00 AM

Hỏi : Vui trong niềm vui thanh tịnh là sao ?

Đáp : Thưa vui trong niềm vui thanh tịnh là đã bằng lòng giải nghiệp trong nội tâm mà tiến hóa, không còn sự bờ ngỡ trong tâm thức, thật sự khai triển trực giác của chính mình

Kệ :

*Câm mồm thực hiện làm thanh giải
Trần trước không lưu tự tiến hoài
Qui vĩa qui hồn trong giới động
Tự mình học hỏi chẳng làm sai*

4) Sydney, 11-02-97 3 : 30 AM

Hỏi : Sự quang chiếu của Thượng Đế vào lúc nào ?

Đáp : Thưa sự quang chiếu của Thượng Đế có ác có thiện, tùy theo dục vọng của quần sanh, trong thanh có trước trong trước có thanh, dẫn tiến trong luật nhân quả

Kệ :

*Nhơn sanh nhân quả làm đầu tiến
Thực triển tâm linh giải nỗi phiền
Tĩnh khí trụ hành minh giác thức
Trì tâm tu luyện tự mình yên*

5) Sydney, 12-02-97 3 : 55 AM

Hỏi : Những gì tạo thành thanh tâm ?

Đáp : Thừa luồng điển thật sự hướng thượng hóa giải mọi sự trần tục trong nội tâm, trở thành thanh tâm sáng suốt

Kệ :

*Thực hành phát triển rõ đường đi
Thượng giới khai minh tiến kịp kỳ
Sáng chói chơn hồn qui một mối
Trì tâm thanh tịnh tự hồn phi*

6) Sydney, 13-02-97 2 : 25 AM

Hỏi : Diệu pháp nằm ở đâu?

Đáp : Thừa diệu pháp nằm ở chơn tâm phát triển đến vô cùng tận, luồng điển rút từ trung tim bộ đầu đi lên cứ vậy mà hành sẽ tới đích

Kệ :

*Thực hành phát triển vô cùng tận
Giải tỏa phiền ưu tự tiến lần
Dứt khoát tình đời không tiếp động
Thành thoi thực hiện giúp tâm thân*

7) Sydney, 14-02-97 5 : 25 AM

Hỏi : Giữa vũ trụ và con người có cái gì lạ không ?

Đáp : Thừa giữa vũ trụ và con người, đối với mắt phàm thì hai giới khác nhau, nhìn lại trong nội thức thì sự sống còn của loài người và vạn linh thì cùng chân động mà phát triển trung tâm sinh lực như nhau, hoạt động và an nghỉ, sự liên hệ rất mật thiết, từ hơi thở một, dưỡng khí nuôi lớn quần sanh, phát triển theo chiều hướng khả năng sẵn có, phần hồn thì biệt lập, thăng trầm theo định luật, thanh tục mà tiến hành, dứt khoát là thanh, liên hệ là tục, quân bình là giải nghiệp. Cho nên người tu, dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật, phát triển nguyên lý chân động của nội tâm, phần hồn tự nó phát triển đi lên thoát tục

Kệ :

*Hòa mình thanh tịnh nhơn duyên tiến
Thức giác bình tâm tự tiến xuyên
Cơ hội nghìn trùng nay giác ngộ
Bằng lòng phát triển chẳng gây phiền*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Sài Gòn, 06-06-1970

*Áo tưởng làm thầy lắm kẻ tu
Đọc kinh không hiểu kẻ như mù
Bộ đầu chưa xét đã xoay chuyển
Tu giới hơn sanh khó thoát tù.*

*Suốt đời ước nguyện đi tu
Tu đi tu lại thấy mù hơn xưa
Phật không đếm xỉa kẻ thừa
Tu không đúng cách vẫn ưa làm thầy
Bộ đầu chưa phá được mây
Làm sao bay được nơi này nơi kia
Điểm tâm không thoát ra rìa
Làm sao tiếp xúc bên kia điểm trời
Điểm thanh của Phật sáng ngời
Không không mà có đến nơi sẽ tường
Tu thời gắng tiến đường gương
Chẳng ai bảo đảm con đường mình đi
Chớ nên nuôi chấp sân si
Mời tu muốn đạt, cũng vì lòng tham
So đo nuôi hận nổi hàm
Nói năng bất định muốn làm Phật Tiên
Đi đây đi đó góp phiền
Muốn tu sớm đạt phải siêng thực hành
Chớ nên vọng tưởng sớm thành
Thụt lùi xuống cấp tự sanh nghi ngờ
Bối bê thực hiện khác giờ
Bơ vơ khác cảnh lòng mơ tiên rồng
Gắng tu điểm phát xuất tông
Điểm quang nhà Phật hợp phòng tiến tu
Thế gian chỉ tạo cảnh tù
Nhiều thầy thêm khổ, khó tu khó thành.*

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Ngày 17-5-86

TV Vô Kiên, Khóa 4: "QUY THỨC" - THƯƠNG YÊU VÀ THA THỨ

(tiếp theo và hết)

Cho nên, các Bạn ngày hôm nay đã đi đâu đây? Đi trở về với chính bạn; các Bạn không có phải khổ cực mà đi tìm ở xa. Ngay trong tâm Bạn mà thôi. Khi các Bạn thấy rằng sự dấy động nó bộc khởi đến, nó trách móc Trời Phật đó, nó chớ ai nữa! Nó làm cho nó động chớ ai? Đâu phải Trời Phật nào làm cho nó động? Vì đại nguyện của nó: nó muốn đi cho tới cuối cùng mà hy sinh tất cả để cứu cửu huyền thất tổ của nó và quán độ lại trách móc Trời Phật, là nó trách móc nó: vì đại nguyện của nó phát, mà nó làm không tròn, là nó trách móc nó. Nó là một người tội hèn, càng gia tăng tội cho chính nó; và càng tăm tối lại càng tăm tối thêm.

Cho nên, không có phiền trách ai, khi mà cái lưới chúng ta hay Lục Căn Lục Trần nó muốn trách ai, chúng ta cấm tuyệt đối, không được trách bất cứ một ai. Chỉ ta trách ta mà thôi: Ta là một người có tội; không có ai có tội. Nếu chúng ta không có tội, chúng ta không có làm con người. Chắc chắn như vậy; các Bạn cứ tin tưởng nơi đó.

Bây giờ các Bạn xét lại các Bạn ngày hôm nay nó khổ cực vì ôm cái thân xác này mà thôi. Thân xác nó đang bao vây và giam hãm, Lục Căn Lục Trần nó thúc đẩy các Bạn làm điều sai quấy càng sai quấy hơn, rồi bức tức, như làm ăn thua lỗ, bị người ta lường gạt cũng là sự xúi bẩy của trong nội tâm. Cho nên, ngày hôm nay nó xảy ra những cái chuyện bất chánh làm cho chúng ta phiền muộn.

Cho nên, chúng ta hiểu điều này chúng ta trở về với chính ta và chúng ta không có nuôi dưỡng cái tâm hèn đó nữa; đau khổ buồn gì chúng ta không có nuôi dưỡng nữa. Chúng ta đứng ở trong cái luật hóa sanh rồi, sanh sanh hóa hóa thì ai cũng như nhau: cây lớn cũng như cây nhỏ, mà người lớn cũng như con nít; thì tất cả đều giữ cái luật đó mà tiến.

Luật Trời đã gán: có hiền pháp, có lập pháp, có hiền pháp trong cái cơ tạng: có Tim Gan Tỳ Phế Thận, đó là lập pháp; và có Ngũ Uẩn là có hiền pháp, tuyên bố ra cho tất cả toàn dân phải tuân theo lệnh và làm cái việc lành để đi tới một con đường hướng thiện thay vì độc ác. Đó, cái hiền pháp là Ngũ Uẩn của các Bạn đó, bộ óc Càn Khôn của các Bạn; phải áp dụng cái đường lối để đi tới. Thì trong cái quốc gia Tiểu Thiên Địa này nó có đầy đủ hết có lập hiền có hiền pháp hết, không có bao giờ mà không có. Còn như các Bạn không tuân theo cái hiền pháp mà làm sai đó là các Bạn thấy sanh bệnh rồi đó! phải chia sẻ, phải nhìn nhường, phải nhẫn nhục, hiền pháp nó có hết rồi. Nhưng mà các Bạn không chia sẻ, không nhẫn nhục, không nhìn nhường thì tự nhiên nó sanh bệnh à!

Ăn nhiều hơn người ta, giầu đứt ăn cho cổ, rồi rớt cuộc rồi bị bệnh, mới lộ ra “Thằng này, thằng tham. Người ta ăn một cuốn chả giò, nó ăn 10 cuốn thì nó phải đau gan; nó rõ ràng như vậy.

Chính nó hành nó, mà nó không hay; có luật pháp, có lập pháp, có hiến pháp đảng hoàng mà không biết sử dụng.” Rồi: “Ui, chu cha! Quốc gia này hay, quốc gia kia hay!”

Mà “Quốc gia của tôi, tôi không lo!” Cái Tiểu Thiên Địa này là quốc gia của các bạn. Nếu mà toàn than, Thượng, Trung, Hạ của các Bạn “Thượng bất chánh, hạ tắc loạn” thì các Bạn có về quê xưa chốn cũ một lần nữa các Bạn cũng không lập được cái cơ đồ gì hết! Cho nên, phải, cái cơ quy nhất này phải lập trật tự lại trong ba cõi, trong Thượng, Trung, Hạ trong tâm thức của các Bạn, rồi các Bạn mới đem về công hiến cho toàn dân.

Còn không cái khóa, không học cái khóa này thì không có biết cái đường lối nào mà về công hiến hết! Lý luận chuyện của ông này, ông kia, ông nọ, rồi cái tánh tham mình vẫn còn; có địa vị, rồi hốt của của dân, gạt dân đủ thứ hết trời, té ra mình gạt mình không hay! Đó. Những vị bây giờ ra đây giàu có, họ được cái gì? Họ lấy của của dân, rồi họ được cái gì? Họ chỉ ôm sự đau khổ mà thôi; bức rút tâm hồn; không làm được việc gì hết. Thấy rõ chưa?

Cho nên, ngày hôm nay chúng ta cũng vậy: chúng ta mấy chục năm nay làm được việc gì? Không làm được việc gì hết! “Chính cái cơ đồ của tôi mà tôi không xây dựng, mà tôi không nắm vững nữa, thì tôi còn lệ thuộc; rồi làm sao tôi tiến hóa? Càng ngày tôi như cục nước đá càng tiêu hao, tâm thức tôi không phát triển, đau khổ vô cùng, tự hại lấy mình, tự gạt lấy mình không’ toàn là lý luận sai lầm và không có thực hành để thức giác.” Các Bạn thấy không?

Có đường lối trong cái cơ tạng Bạn hết! Cái xác các bạn, cơ thể các Bạn là Vũ Trụ, là Bạn: Bạn là Vũ Trụ chứ đâu có phải là chia rẽ cái Vũ Trụ với Bạn được đâu? Bạn không có bỏ cái thanh khí của Vũ Trụ được: không có thanh khí của Vũ Trụ ban, Bạn không có sự sống. Mà kêu Bạn mở rộng tâm can ra để liên hệ xây dựng cái hạnh hy sinh cứu độ quần sanh thì các Bạn không chịu làm; nói: “Tôi còn yếu lắm; làm không được!” Không chịu làm, không chịu học, không chịu bước vô cái giới đó, làm sao mở trí được? Bước vô đi các Bạn; đừng cảm đi! Ngày nay các Bạn đã thấy rõ Bạn là một linh căn tại thế, phải học hỏi, phải tiến hóa, phải chấp nhận, phải nhịn nhục, phải hạ mình dẹp tất cả tự ái để học; nó mới rõ cái đạo tâm.

Đạo tâm biết rồi mới lập nhơn đạo được; Nhơn đạo hoàn tất thì Thiên đạo chứng: Nhiệm vụ của chúng ta mấy chục năm này là thực hiện Nhân đạo; mà Nhân đạo là chỗ nào? Là Thượng, Trung, Hạ trong cái thể xác của các Bạn mà Bạn không hiểu, mà làm sao Bạn gieo nhân tốt được? Thượng, Trung, Hạ để điều hòa, “Đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu;” lúc đó các Bạn mới gieo nhân lành và ảnh hưởng chúng sanh; còn không gieo được nhân lành vì động loạn chia cách, theo người này, theo người kia, theo người nọ, mà mình có sẵn cơ sở mà không biết đào tạo nó ra và khai thác nó ra để tận dụng: hạ mình nó xuống để cho nó học hỏi và nó phục vụ đúng theo tinh thần phục vụ của Thượng Đế đã và đang phục vụ chúng sanh; thì nhất định đương nhiên nó có cái cảnh hòa bình rồi!

Trong gia đình các Bạn hạ mình hết thì tự nhiên gia đình các Bạn nó yên vui: người này giới thiệu, “Thằng đó nó lành lắm, nó hiền lắm, nó thương yêu người và nó sáng suốt, nó thanh tịnh, nó không có tham lam.” Ở trong nhà, gia đình ai cũng giới thiệu mình hết trời: mình là một người đảng hoàng như vậy, gia đình ai cũng hoan hô và giới thiệu mình, thì từ từ cái gia cang mình mà được thanh nhẹ, mình lập được cái hạnh tốt lành, thì lối xóm bà con ai cũng có dịp để học, để tiến; thì đó, chùa đó Bạn, đó là nhà thờ đó Bạn, đó là đền đài dinh thự của Thượng Đế đó Bạn, đó là cơ đồ tâm linh của Thượng Đế đó Bạn.

Nếu các Bạn lập được cái cơ quy nhất Thượng, Trung, Hạ của các Bạn thì Thánh Thần đều chiếu cố, và tất cả đều có quyền lai vãng học: các Bạn học hỏi vô cùng những cái lý cao siêu thường độ các Bạn, và các Bạn tiến; có chút xíu đó, mở nó ra, nhìn lại cái cơ đồ của chính ta ta bỏ rồi: căn nhà quá tốt đẹp mà bỏ nó; rồi bây giờ nó thành ra cây cỏ, dơ dáy: nói bậy nói bạ; bây giờ chúng ta lập lại trật tự trở về với cái ngôi nhà sẵn có chúng ta.

Ta phải sống trong cái cảnh của ta mới hiểu Ông Trời; mà sống cái cảnh ngoài, làm sao hiểu Ông Trời? Nghe ai đồn cái này, cái kia, cái nọ, chạy rầm rầm hết! Rốt cuộc rồi bên trong không chịu sửa. Đó! Chúng ta tu, rồi đây chúng ta sửa; mà sửa bằng cách nào? Khi các Bạn hướng thượng thì các Bạn mới thấy các Bạn dơ: cái áo các Bạn đem ra phơi, các Bạn mới thấy rằng dơ hay là sạch, giặt đã sạch chưa; ánh nắng chiếu vô mới thấy sạch hay chưa. Mà nếu mà các Bạn không hướng thượng, không khai thông luồng điển của các Bạn, thì cái ánh sáng bề trên đâu có chiếu vô tâm các Bạn mà các Bạn thấy các Bạn dơ dáy, các Bạn sai lầm?

Cho nên, có cái Pháp rất rõ ràng, “Khứ trực lưu thanh,” thì các Bạn thanh hòa thanh, thì tự nhiên nó chiếu ánh sáng vô, các Bạn thấy các Bạn sai lầm: cái tánh độc tài, cái tánh phản nghịch, cái tánh thiếu hòa ở trong đó; các Bạn thấy rằng: “Ôi cha, cái đó nó dơ dáy quá, tôi không xài nữa, và tôi nguyện dọn nó đi để cho nó thực hiện chữ “Hòa” để nó học hỏi nhiều hơn, lớn rộng hơn, mạnh dạn hơn.”

Đó! Con người sợ sệt là tại yếu, cái tâm nó hẹp; mà nó càng ngày càng mở rộng: cứ làm Pháp Luân Thường Chuyển, nó mở ra đây rồi các Bạn thấy sướng lắm: nó mở ra rồi, nó hòa rồi, “Té ra, hồi nào giờ mình tưởng Ông Trời ác, Ông Phật dữ, Ông Thần dữ! Không có ông nào dữ hết; những ông du côn ở thế gian này cũng không có dữ nữa: ông càng du côn, ông có cái chánh khí thương yêu anh em của ông nữa; ông có lập được bè phái, ông còn cái tình thương đó!” Mà chúng ta biết ông, chúng ta hòa với ông, thì chúng ta có thể ảnh hưởng ông hay học nơi ông nữa, cái chuyện hay, cái chuyện chánh khí của ông nữa.

Cho nên, chúng ta đối diện với nhau, bạn với bạn học hỏi với nhau, là chúng ta đang đọc cái cuốn sách quý của nhân gian: mỗi người có một hành động khác nhau, không có giống nhau, nhưng nó có cái tánh cách chánh khí của nó, mọi người đều có; nếu nó không có chánh khí của nó, nó đâu có nghĩ chuyện đi lấy vợ, nó nghĩ chuyện đi nuôi con, nghĩ chuyện thăm bạn bè; thấy không? Nó biết thăm bạn bè, nó biết khen món vật của chúng sanh tạo ra, là nó có cái chánh khí thương yêu ở trong đó; nhưng mà nó chưa tròn vẹn mà thôi. Cho nên, ngày hôm nay chúng ta tu là chúng ta lập lại cái tròn vẹn đó, sự sáng suốt đó, quy nhất đó, để hiểu cái giá trị tha thứ và thương yêu.

Nhiều người nói: “Ôi, chu tôi như vậy, làm sao tha thứ được? Hột xoàn tôi đang đeo, nó giựt, nó chạy; làm sao tha thứ?” Nếu mà các Bạn hiểu được chân lý rồi, hột xoàn của các Bạn là cái gì? Là cục đá chớ gì! Mà cục đá đó ở dưới đất, nó bị nhồi quả điều luyện nóng quá, rồi đem các Bạn đun đúc rồi chà nó ra nó thành sáng. Rồi các Bạn đeo trên tay, thì họ giựt; thì cái cục đó nó không có bao giờ mất: nó được điều luyện rồi; nó đâu có mất mà Bạn la Bạn mất? Mất cái gì? Cái tay các Bạn, hồi giáng lâm đâu có hột xoàn đeo? Mà trong tâm các Bạn có cái hột xoàn bất diệt đó, các Bạn không giữ, mà đi giữ cái hột xoàn giả kia, rồi đâm ra thua kiện, rồi chém giết lẫn nhau! Kiện người ta, kiện không được, rồi người ta biết người ta lấy dao người ta giết mình!

“Thôi, ta mất, thôi; ta cảm ơn đi. Tôi kiếm được ông chủ, tôi trả lại hột xoàn kiếp trước tôi ăn cướp nó, bây giờ tôi trả lại cho nó xong đi!” Có cái gì đâu mà lo! Cho nên, tiền bạc của các Bạn mà bị người ta giật cướp, các Bạn nghĩ: “Tôi kỳ này tôi trả được ông chủ hồi trước tôi ăn cướp ông, bây giờ ông lấy lại, tôi mừng, chớ không thôi bữa sau ông tới ông giết tôi!” Cho nên, những cuộc ám sát, các Bạn thấy không: đông người ta như vậy mà nó không giết, giết cái thằng đó: nó có cái duyên nghiệp của nó. Đố. Cho nên, “Oan, oan tương báo, hà thời liễu?” Chúng ta thấy rằng cái chuyện báo thù lẫn nhau chừng nào nó mới xong? Cho nên, chúng ta dứt khoát tu và không nghĩ cái chuyện báo thù, không nghĩ cái chuyện hận thù. Nghĩ cái chuyện cởi mở và xây dựng.

Tất cả nhiên liệu bây giờ khoa học đang đi tìm lên núi, trên non, dưới bùn, tìm những chuyện hôi thúi về phân tách rồi làm thành viên thuốc cho người ta uống, làm thành một vật quý cho chúng sanh đang dùng đây. Đố, toàn là xây dựng, mà nêu chúng ta nghĩ cái chuyện sát phạt nữa làm sao tiến hóa nổi. Thì chúng ta phải xây dựng, các phương diện xây dựng mới có, không chịu xây dựng là không có.

Cho nên, các Bạn đã sống qua cái chế độ độc tài, rồi các Bạn sống qua chế độ tự do. Các Bạn thấy cái nào quý hơn? Nhưng mà hai cái đang làm cái gì? Hai cái cũng đang tìm tòi mưu sinh để lập cái Thiên Đàng tại thế để cho mọi người theo mình: Hai cái cũng ở trong cái nguyên ý đó mà thôi, nhưng mà kẻ, đông người thức tâm, một phần ít người thức tâm; hai cái hợp tác, nó khác nhau.

Những chế độ tự do là nhiều người thức tâm, “Tôi làm, tôi có tôi ăn; tôi phát minh được, tôi vui, tôi công hiến cho cộng đồng!” Thì cái vật chất nó càng ngày càng gia tăng và đóng góp cái tinh vi để cạnh tranh lấy nhau. Còn bên kia, không có; bên kia, chỉ có ông kia ông nói thôi, còn ở dưới này không có ai dám nói và không có lợi lộc gì, thành ra nó không có phát triển đều: nó phát triển trong lời nói của cái ông mà được hưởng thụ đó ông nói thôi; còn ở dưới kia nó không có được quyền nói, thành ra nó không phát triển nổi! Muốn thì muốn lập Thiên Đàng tại thế, nhưng mà rốt cuộc Thiên Đàng biến thành Địa Ngục, là tằm tối. Do sự bất hợp tác của nhân sinh. Cho nên, ngày hôm nay chúng ta sống ở chỗ chế độ tự do, chúng ta thấy có sự hợp tác của nhân sinh và có sự hợp tác của tâm linh nữa. Thì tất cả các phương diện nó đều tiến hóa, mà nó đỡ nhọc hơn ở bên kia.

Còn ở bên kia là cái sự kêu bằng phát triển quá chậm vì một nhóm người nhỏ nhỏ, rồi phải lọc lừa đủ thứ rồi mới làm được, mà không biết con người chỉ giới hạn có mấy chục năm. Cho nên, bên kia lọc lừa được một con người mà người ta đưa vô địa vị đó, rồi là cái con người đó đã cũng sắp chết rồi: nó mấy chục năm nghiên cứu cái người đó, nghiên cứu đi, nghiên cứu lại, rồi họ đâu có tin: họ giam lắm, họ “Bắt lắm hơn là thả lắm;” họ nói như vậy; thành ra không có ai hợp tác. Cái tinh thần đó nó mất cái sự sáng suốt của tâm linh thành ra mọi người ôm cái thù hận, buồn giận lấy nhau.

Cái đó là cũng sai lầm, nhưng mà cơ duyên của trời đất, đó cũng thiên cơ: rồi đây nó phải mở, bắt buộc phải mở, tự động phải mở, vì còn cặp mắt nhìn ra thấy, còn cái trí để xét, thì tự nhiên họ mới thấy rằng phải mở cho cộng đồng tiến: đồng tiến mới đồng thức; đồng tiến mới có cơ hội lập một cái cơ đồ tốt cho nhân sinh. Thì bên tự do, bên độc tài; thì hai bên rốt cuộc cũng phải qua một cơn kích động rồi mới hòa hợp với nhau; té ra, “Tình huynh đệ là tình huynh đệ, chớ không có bỏ nhau được.”

Cho nên, kiếp này sự hiện diện của thể xác nó kích động, nhưng mà qua sự kích động tàn sát rồi, nó sẽ có sự hiện diện của phần hồn. Lúc đó nó mới thấy rằng “Tôi, lúc đương sinh tôi thấy tôi phủ nhận phần hồn, tôi cần vật chất, tôi không cần phần hồn; nhưng mà ngày nay thì tôi gặp lại Anh rồi đó; chúng ta nguyện luân hồi chúng ta xây dựng lại cái cơ đồ mới.”

Cho nên, cái Thiên Cơ nó biến chuyển là vậy: phải có một cuộc thiên cơ biến chuyển rồi mới có sự thức tâm, mới có hòa đồng, mới xây dựng cho nghìn năm hòa bình. Nó rất rõ rệt. Nhiều vị làm cách mạng này kia, kia nọ; xuống ở dưới Địa Ngục mới biết là, “Tôi có cái hồn, nếu không có cái hồn làm sao tôi bị giam; nếu không có cái hồn, làm sao tôi khóc ngày khóc đêm, tôi khổ? Cái gì tôi cũng tìm, tôi cũng hiểu, nhưng mà tôi lại quên cái hồn! Rồi bây giờ tôi lại thấy có cái hồn, thì tôi không nữa tàn sát nữa, và tôi trở về với sự chánh giác.”

Cho nên, những người tàn sát là họ tưởng là họ sống mãi mãi không bao giờ diệt; mà tới lúc gần chết rồi đó, rồi bây giờ những người mà tàn sát người, bây giờ ở Việt Nam đây rồi già, cù lần, lần lần trở tánh khùng điên, nói bậy nói bạ! Bắt buộc à! Không phải là có địa vị là khỏi khùng điên đâu; vẫn khùng điên, vẫn bị phạt; mà chính nó phạt nó đó; sự ác độc của nó kèm chế nó và hại nó; nó rõ ràng cái phần hồn nó thức giác điên loạn lên, rồi lúc đó rồi quỷ sứ nó mới dẫn đi giam chớ có Thần Tiên nào phong chức đâu; khổ vô cùng mà không hay, rồi đem cái lý đó áp dụng cho mọi người, rồi chỉ ôm lấy cái khổ và tranh chấp, tạo kẹt mà thôi.

Cho nên, phải qua một cái cơn thanh lọc đó, qua cơn thanh lọc đó là thức giác rồi, không còn nữa, không muốn nữa, không tham gia bất cứ một chuyện gì; chỉ lo tu tiên và để xây dựng cái thức hòa đồng. Một cuộc cách mạng của tâm linh hiển hiện ngay trong quả địa cầu này sau một cơn biến loạn vô cùng. Đó! Rồi các Bạn sẽ thấy tất cả mọi người đều tu: đó là cách mạng của tâm linh.

Cho nên, ngày hôm nay các Bạn đang tu đây là cách mạng của tâm linh, các Bạn thấy các Bạn tri trệ, các Bạn thấy trật tự trong cơ tạng các Bạn không có, các Bạn nguyện lập lại trật tự thanh tịnh của các Bạn, để các Bạn tiên. Các Bạn giải tỏa những sự phiền muộn sai quấy; lúc đó các Bạn mới bình tâm đóng góp cho nhân sinh, bất phân giai cấp, không có màu sắc gì hết, chỉ có cái tâm mà thôi. Lúc đó các Bạn mới làm được đại sự.

Cho nên, cái đường đi của chúng ta là vậy: trở về trung dung tha thứ và thương yêu, luôn luôn thương yêu. Cái chuyện sai lầm của thế gian đã và đang có, chúng ta cũng đã vượt qua rồi; và cái hữu ích của thế gian đây chúng ta đang truy tầm và tiến tới. Chớ đừng có nói chúng ta trước kia không độc ác. Cũng độc ác dữ lắm!

Ngày nay chúng ta thức tâm và không làm điều đó; rồi tất cả huynh đệ tỷ muội trong quả địa cầu họ cũng sẽ thức tâm và sẽ đi con đường đó. Không có con đường nào hơn là bằng cái con đường thức tâm mà để tiến hóa tới, và giữ lấy phần thanh tịnh tận độ chúng sanh; vì chúng ta từ dưới bùn lên, và chúng ta đạt được rồi chúng ta mới mong cái đồng bùn kia không còn hồi nữa.

Cho nên, tất cả khoa học đã chứng minh cho chúng ta thấy, chúng ta thấy chỗ nào mà dơ dáy thì họ xịt chút hóa chất mới thấy nó hết hôi. Đó, cũng lo cho cái gì? Lo cho khứ trực lưu thanh mà thôi. Trong chế độ tự do này là lo khứ trực lưu thanh, những cái tà ý, những cái bất chánh, sẽ dọn dẹp cho nó thanh sạch: đường xá phải mở mang, tất cả đều phải mở mang thanh sạch. Đó, chúng ta đã thấy rõ ràng; mà tâm chúng ta còn động loạn nữa thì chúng ta tự sát mà thôi.

Chúng ta đã sống ngay cái chỗ tự do, ngay những cái chỗ mạch lạc, đường lối rõ rệt, Thượng, Trung, Hạ đều có ăn, ấm no để lo tu, mà chúng ta không chịu tu thì chúng ta sẽ đi vào cái chỗ hận thù, tằm tối, rồi ghen ghét người này, người nọ; té ra mình đập ngực mà không hay, mình trói buộc mà mình không hay, mình giam hãm mà mình không hay, mình sát mình mà mình không hay, mình tưởng là mình giết được người ta, kế hoạch đó là thành! Không có thành đâu các bạn. Tất cả những nhà cách mạng từ xưa đến nay chưa có một người nào thành công, không có một người nào thành công hết thảy.

Chỉ có người tu mới giải quyết được. Ngày hôm nay chúng ta trực diện với Đức Thích Ca để nhìn Ngài đã làm cuộc cách mạng tâm linh thành công; ngày hôm nay toàn cầu mọi người mới truy tầm chơn lý của Ngài và đọc sách của Ngài, hiểu cái sự bình an tâm thức. Đó! Cho nên, Đức Thích Ca đã nhịn nhục và khám phá ra một cuộc cách mạng cho toàn diện tâm linh; mà chúng sanh đâu có hiểu. Một vị anh hùng bỏ tất cả những sự xa hoa, ham muốn, độc tài; mà trở về với sự thanh nhẹ hạ mình cứu độ. Thì hiển hiện trong tâm thức của những người Phật giáo tu học, người nào cũng cảm mến Đức Thích Ca là một người anh dũng rõ ràng, thông minh tuyệt vời và tự khắc phục lấy những cái hoàn cảnh đau khổ của chính mình; thấy dân đau khổ là mình đau khổ; cái từ ái của Ngài quá lớn rộng. Mà ngày hôm nay, chúng ta cũng có chút từ ái. Bây giờ chúng ta có phương pháp để xây dựng cái luồng điện từ ái đó, nên cố gắng xây dựng và đi tới. Jé-sus Christ cũng đã làm cuộc cách mạng tâm linh tại thế cho mọi người thấy: phải buông bỏ mọi sự tranh chấp, tha thứ và thương yêu. Nhưng ngược lại ở thế gian họ đã đi vào con đường tranh chấp và bất chấp lý luận lý thuyết vững chơn lý của Jé-sus Christ. Là những người đó sẽ nghĩ sao? Họ sẽ đi vào cái chỗ tằm tối mà họ tự sát họ, chớ Jesus Christ đâu có nghĩ tới vấn đề giết họ, cứu họ mà thôi. Tất cả đã hy sinh cho tất cả mọi người được tiến: tin được Ngài và hành động như Ngài thì mới ảnh hưởng người khác.

Nếu chúng ta là thanh nhẹ, chúng ta là sáng suốt, chúng ta chỉ có phá những người sai lầm; đó là chánh pháp. Cho nên, chúng ta phải nuôi cái dũng chí đó, luôn luôn tha thứ và thương yêu. Vì chúng ta dụng cái tha thứ và thương yêu để cho chúng ta có thì giờ rảnh rang để sửa chữa tâm hồn của chúng ta tiến hóa. Nếu chúng ta ôm sự tranh chấp thì chúng ta buộc tâm hồn chúng ta vào trong một gốc cây; làm sao chúng ta làm đại sự? Ta đem những cái lý luận bất chánh ra tranh chấp, làm sao chúng ta làm đại sự? Chúng ta phải dụng cái từ tâm để cứu độ. Tất cả huynh đệ tỷ muội trong quả địa cầu đồng hít vô và thở ra như chúng ta. Chúng ta phải tận độ, lấy lòng từ tận độ. Đức mẹ đã lấy lòng từ tận độ; Jesus Christ đã lấy lòng từ tận độ; Đức Thích Ca đã lấy lòng từ tận độ; Đức Di Đà cũng vậy: phục vụ tối đa để cho các con Ngài thức tâm.

Cho nên, ngày hôm nay chúng ta được cái duyên lành và học cái lẽ lối đó, chớ chúng ta không nên nuôi dưỡng sự tranh chấp bất lợi và không đến với chúng ta được, không bao giờ cái phần lợi đó đến với chúng ta được. Cho nên, ngày hôm nay chúng ta trở về với căn bản và thực dụng khả năng sẵn có của chính mình, để khai triển tất cả những sự ô trược trong nội tâm, nội thức và dẹp bỏ sự động loạn đó là dẹp bỏ nghiệp tâm, lúc đó các Bạn mới cảm thấy nhẹ nhàng, cảm thấy giá trị của những vị đã và đang hành đi trước chúng ta, và hiện tại cũng đang ở trong... có sự hiện diện trong tâm thành của mọi hành giả tại thế, chớ Ngài không có bỏ Ngài luôn luôn có sự hiện diện trong tâm thành của hành giả.

Cho nên, ngày hôm nay chúng ta dụng trung tim bộ đầu để chi? Để đón rước Ngài! Trung tim bộ đầu các Bạn càng thanh nhẹ thì các Bạn sẽ nhận được siêu lý thường độ của Ngài, luôn luôn cũng như Ngài ở sát bên ta và độ chúng ta, khuyến rử chúng ta để cho chúng ta có cơ hồi thức

tâm hòa hợp với cả Càn Khôn Vũ Trụ, và xây dựng cái ý chí anh dũng thanh tịnh đó để tận độ chúng sanh, để cùng chung thực hiện đại nguyện của Ngài. Thì quả địa cầu này mới được tốt đẹp.

Cho nên, chúng ta đã và đang đi con đường này, hết sức cố gắng, hết sức kiên nhẫn và không nên xao xuyên bất cứ những tin đồn đãi kích động nào. Nó ở thân ngoại thân, nó ở bên ngoài là ở bên ngoài. Còn cái bên trong chúng ta đang đào tạo, chúng ta đang bỏ công và ngày đêm cày cấy cái phúc điền trong nội tâm của chúng ta để tìm lại hạt kim cương bất hoại trong nội tâm của chúng ta. Cái điều này là cái công của chúng ta, chúng ta đã bỏ một kỳ công nhiều kiếp rồi ngày hôm nay chúng ta tiếp tục được mấy chục năm, làm mấy chục năm đi! Được bao nhiêu, làm bao nhiêu: tự khai thác lấy mình để tiến tới vô cùng, mới thấy cái khả năng của nhơn sanh.

Khoa học cũng đang tìm khả năng của nhơn sinh, mà không thấy cái hồn là sao, cái vía là sao. Cho nên, chúng ta trên đường đi đây, đi về cái con đường học khoa học huyền bí, con đường khoa học huyền bí sẵn có của các Bạn đây đang học. Mà bề trên sẽ châm chế mở tâm mở trí của các Bạn, tùy theo tâm thức sẵn có của các Bạn.

Bữa nay là cũng như bữa chót rồi. Chúng ta đã gặp nhau bàn bạc thêm để có cơ hội thức tâm và về tự chủ toàn năng, sử dụng toàn năng sẵn có của chính mình. Không ai có thể giúp Bạn bằng Bạn tự giúp; không ai có thể cứu Bạn bằng Bạn là người tự cứu; không ai là y sĩ gân Bạn nhất; chính Bạn là y sĩ gân Bạn nhất. Dụng cái thức đó để làm điều hòa cho nội tạng: Thượng, Trung, Hạ đồng nhất khí, thì lúc đó không còn bệnh hoạn nữa; “Đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu,” thì một con tim, một khối óc chung đưng với nhau để khai mở và tiến hóa.

ĐỀ TÀI SUY GÃM

Phật Thích Ca tay chỉ trời tay chỉ đất

Bạn Đạo : Đây là câu hỏi của một bạn đạo ở Cali, Mỹ : Phật Thích Ca, một tay chỉ trời, một tay chỉ đất, nói : “Ta Là Phật Đã Thành, Chúng Sanh Là Phật Chưa Thành”. Nghe băng “Bé Tám Bàn Bạc”, có câu Bé Tám nói : “Chỉ có con ma mới xưng mình là Phật” ; vậy kính xin Bé Tám phân giải ?

Đức Thầy : Cho nên, cái chuyện của Thích Ca là xa xưa ; mà nói như đó là, chỉ trên trời là sự thanh nhẹ, dưới đất là hóa sanh ; mà mọi người cũng đang cộng hưởng và tiến hóa, đó là thể hiện sự bình đẳng của chư Phật, của Phật nói, là : “Thiên Thượng Nhân Gian Duy Ngã Độc Tôn” : thì tất cả Trời, Đất hợp tác đang nuôi dưỡng chúng ta, là phần hồn. Cho nên, chúng ta thức tâm câu này, tu để xây dựng cho phần hồn tiến hóa tới, thay vì thụt lùi.

ĐHVV Kỳ 13: Kỳ Quan (Lake Louise) (13-05-1994)

THÔNG BÁO CỦA HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ - VoVi Friendship Association (VVFA) xin trân trọng thông báo:

Kính mời tất cả quý bạn đạo địa phương đến Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi (TSXDVV) tham dự sinh hoạt hằng tuần từ 10g30 sáng đến 2g trưa:

- 10:30 - 12:00: HỌC MỤC BÉ TÁM
- 12:00 - 1:00: CHUNG THIÊN
- 1:00 - 2:00: ĂN TRƯA

Đặc biệt cuối tuần này, ngày Chúa Nhật 7 tháng 5 năm 2023, bắt đầu từ 1g30 chúng ta sẽ họp bàn về 3 việc sau đây:

- 1- Những biện pháp cần thiết đối với tình trạng TV Vĩ Kiên sau trận bão tuyết lớn vừa qua.
- 2- Về chương trình phổ biến PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP ra cộng đồng, Hội nên tiếp tục hay nên thay thế chương trình phát thanh trên đài Little Saigon Radio.
- 3- Bầu ra một Ban Tu Học để giúp tăng cường việc trực tiếp đào sâu lời Thầy giảng cũng như giúp kiểm lại việc thực hành Phương Pháp Công Phu theo đúng lời chỉ dạy của Đức Thầy.

Kính chúc quý bạn đạo tâm thân an lạc, tu hành viên mãn.

Hội Trưởng HAHVVHK

Lâm Huỳnh Mai

THƯ TỪ LAI VẮNG

S 29/7/1991

Chạy Kính yêu
May con tạm vài hàng vấn an sức khỏe
Chạy bà kính chúc chạy luôn luôn được khỏe
mạnh đi dần đất chúng sinh trên bước đường
tu học.

Kính thưa Chạy,
Con không hề mong được giàu có danh
vọng như người đời mà con chỉ mong được đi
Đài Hôi Vô Vi trước là để mình bù Chạy bà sau
đó được trợ sức các bạn đạo, con nghĩ chắc
Kiếp trước đơn thiên ta nên kiếp này không
có duyên phước được học ngộ cũng Chạy,
Chạy ơi!

Con đã gặp Chạy bao nhiêu năm rồi mà con
hư chưa đạt được sự thanh nhẹ.

Mỗi năm con thanh học 1 lần, nhưng con chưa
có cơ hội được xúc trực tiếp, nên cứ thế con chưa
được khỏe mạnh lên, mặc dù hằng đêm con
còn công phu đứng giờ, con trước khi thiên con
hò luôn, lấy niệm Vô Vi thế mà con ngộ đi
hơn 1 tiếng không có mệt nên con cứ yên lòng
đi luôn. Ban ngày con có thiên thêm trước
khi ăn con cứ làm phép rồi niệm vài lần niệm
mạnh. Sau khi ăn con đọc bài kinh cầu nguyện.
Hằng ngày con nghe băng cassette và xem
băng video của Chạy. Con muốn xem hình ảnh
Chạy vào tâm con. Thế lúc nào con cũng cầm
nhất đũa trên điện của Chạy ở bên con Chạy đi...

Năm giờ sáng con đi niệm hành bà sau đó con
tập thế dục.

Kính mong Chạy chuyển cho con đạt được ý
nguyện. Sau đây con kính chúc Chạy, bà và bạn
cố Bê được nhiệt sức khỏe.

Kính bái

Con Bạt

Sài Gòn 28.7.1994

no

Kính thưa Thầy,

Đầu thư con kính thăm Thầy, bà Tâm và
Cố Bè.

Sau đây con kính trình lên Thầy về hoàn
cảnh gia đình con:

Ba con chết năm 1946 (lúc 35 tuổi) mẹ con
ở vậy nuôi chúng con, năm nay mẹ con 83 tuổi
thường hay bệnh hoạn, cả nhà con đều ăn chay
trưởng. Chỉ cả con năm nay 60 tuổi, dư kế con
54 tuổi và con 52 tuổi. Chúng con đều sống
độc thân và ở chung nhau để lo cho mẹ con.
Chúng con đều hành Thiện theo pháp Vô Vi - Nhà
con cũng có hương kiến Vô Vi. Chúng con thường
nghe băng cassette và băng video của Thầy.

Tuy nhiên chúng con vẫn còn thân nghiệp
là hay mệt mỏi, đau gáy - mặc dù chúng con
thiền rất đúng giờ (12 giờ trưa) - theo con có
lẽ chúng con hành pháp luân thường xuyên và
chức mình chia tụng và đưa thực hành lời
dạy của Thầy là: "thả thủ và buông gầu" nên
trong nhà thường xây ra bất hòa giữa đấng em
và chúng con cũng thiêu niệm Phật, niệm, Thập
niệm, Vô biệt niệm nên còn nóng giận - có dịp

gần đây con có xem băng video Thầy giảng
về cách công phu con mới thấy con pháp
luôn sai hết chỗ này chỗ kia nên có mà lại là phải
hết chỗ này và đây. Khi vào thiền định con
mất khả định, ngồi khoảng 1 tiếng là bắt
xả thiền.

Con kính xin Thầy ban thanh quang chiếu
lên cho gia đình con, để cho chúng con có
được khỏe mạnh và tinh tấn công phu.

date
Kính chúc Thầy, bà Tâm và cô Bé được an
Khang.

Kính bái
Con

L - n - K

Ngày 12/1/95

L N B , và N M ,

Lâu ngày Thầy mới đọc được thư con đề ngày 28/7/95 được biết các con vẫn nuôi dưỡng ý chí tu luyện tâm thân.

Phương pháp thực hành để ra rất rõ rệt, chỉ có dày công tu luyện thì hồn xác sẽ được minh mãn. Tu là tu cho phần hồn tiến hóa. Lúc niệm Phật phải tưởng đến Đấng Di Đà. Sự liên hệ ấy không nên gián đoạn. Còn pháp luân thường chuyển là liên hệ nguyên khí của trời đất để giúp cho phần hồn để dứt khoát và thăng hoa hơn. Kinh sách có câu: “ pháp luân thường chuyển huệ tâm khai”, vậy con phải thường làm pháp luân thường chuyển nhiều thì từ căn năng cũng sẽ trở về với căn nhẹ mà đi. Hồn về Trời, chứ không phải xác về Trời. Xác là cấu trúc của Trời Đất, tạm hành để tiến hóa mà thôi. Còn chuyện đời cũng là tạm vậy. Chuyện ngoài tai phải bỏ ngoài tai, không nên ôm vào tâm mà tạo sự sân si bất hòa, chánh tâm tu học sẽ biến mất. Làm người vốn vẹn chỉ có khối óc là tinh vi nhất nhưng chúng ta làm pháp luân thường chuyển giữ lệnh: “đẩy rún đẩy ngực tung lên bộ đầu” để cung ứng nguyên khí của trời đất, giúp cho khối óc càng ngày càng trật tự và sáng suốt. Có sáng suốt mới hiểu được nguyên lý của Trời Đất mà tiến hóa. Hành rồi mới bàn cải đạo pháp, chứ không phải thuyết đạo pháp mà không biết hành. Sự thanh tịnh là sẽ đạt tất cả. Thiếu thanh tịnh thì lúc nào cũng thắc mắc cả. Con đang sống trong một gia đình trường chay, nguyên tu., đó là điều hạnh phúc nhất của giới tâm linh. Vậy con cần giữ hòa khí và lễ độ trong gia cang để lan rộng cho các giới ham muốn tu học. Chính chúng con là người ảnh hưởng cho những người kế tiếp, cần lập hạnh tu học trên hết, thực hiện những chuyện cần thiết và không cần thực hiện những chuyện không cần thiết. thì đạo hạnh mới tiến cao được. Chúc các con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 19, 05-07-2023

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiên tuần này:

Thức Tâm

<https://youtu.be/9zWNfiphvPs>

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Trong cái tập tành tu học này các Bạn đi truy tầm chân lý và tìm chân lý - Vấn Đạo -VK4_8 phần 8

<https://youtu.be/2NMoMfd85eQ>

3. Radio Nam California

Tuần Lễ 19 - Luật Trời Có Trước Luật Đời - Vấn Đạo - Nhạc: Đời Đạo Sáng Trong

<https://youtu.be/ToXO97sA1rQ>

4. Xin mời Quý Vị nghe lại bài nhạc phổ từ thơ của Đức Thầy:

Kỹ Nguyên Di Lạc karaoke

<https://youtu.be/khWh8CdOr08>

Ban video kính mời

Thông Báo BTC Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

Ngày 6 tháng 5 năm 2023

Kính thưa quý bạn đạo,

Hằng năm bạn đạo Vô Vi khắp nơi trên thế giới thường mong ước hội tụ tâm linh trong một Đại Hội Vô Vi Quốc Tế. Năm nay Đại Hội Tâm Thức Dồi Dào 2023 sẽ tổ chức tại Phuket, Thái Lan, từ ngày 22.09.2023 đến 27.09.2023.

Theo thông lệ, vào ngày thứ 3 của Đại Hội, mỗi bạn đạo tham dự sẽ bầu phiếu cho một địa điểm Đại Hội của năm sau (2024). Để giúp cho việc bầu địa điểm mới được tốt đẹp, kính mong quý bạn đạo nào thành tâm muốn đề nghị địa điểm cho năm 2024 vui lòng gửi e-mail / điện thư và tin tức về địa điểm như điều kiện tổ chức thuận lợi, khách sạn, giá cả nếu có, thành phố v.v... đến BTC Đại Hội để chúng tôi có thời gian tìm hiểu.

Xin gửi về hộp thư: tbptdn@videotron.ca

Hạn chót gửi đề nghị địa điểm là **ngày 1 tháng 7, 2023**. Chúng tôi sẽ đúc kết và đăng kết quả trên TBPTDN về các đề nghị đã nhận được và có thể thực hiện được.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo,

BTC Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

Hướng Tâm cầu Nguyện

1.Kính xin Quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cụ Ông Hoàng Văn Đàm là Cha ruột của bạn đạo Hoàng Thị Ngành từ trần ngày 30 tháng 04 năm 2023 nhằm ngày mùng 11 tháng 3 năm Quý Mão, hoá táng ngày 3 tháng 5 năm 2023 nhằm ngày 14 tháng 3 năm Quý Mão, sau đó an táng tại xã Bình Sơn, huyện Long Thành, tỉnh Đồng Nai, Việt Nam hưởng thọ 89 tuổi, sớm được siêu thăng tịnh độ

Thành thật cảm ơn Quý bạn đạo

THIEN VIEN TAM LINH TU CUU

2.Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cho anh của bạn đạo Nguyễn Hà là Nguyễn Hiệp , Sinh 25 tháng 10 năm 1956, chết sáng sớm ngày 4 tháng 5 năm 2023 , hưởng thọ 67 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Nguyễn Hà thành thật cảm ơn quý bạn đạo